

# Primer avís, però la corrida segueix

EL PERIÓDICO DE CATALUNYA, Editorial, 19.12.09

El Parlament va obrir ahir la porta a la prohibició de les corrides de toros a l'acceptar a tràmit la iniciativa legislativa popular que pretén una reforma de la llei de protecció dels animals que elimini l'excepció taurina. El primer que s'ha de dir és que el procediment no pot ser més correcte i democràtic. Els promotors de la prohibició van recollir 180.000 firmes que han portat al Parlament, que ara seguirà els tràmits corresponents. Si finalment es veten els toros, una qüestió encara en dubte perquè la votació d'ahir -67 contra 59, cinc abstencions i quatre absències- va ser més ajustada del que esperaven els mateixos promotors, Catalunya es convertirà en la segona comunitat que prohibeix les corrides. A Canàries, una llei del 1991 de protecció d'animals domèstics es va utilitzar per vetar indirectament els toros.

En segon lloc, hem de dir que estem a favor que segueixi el debat entre partidaris i detractors, però en contra de la prohibició per llei de les corrides, per més que a nombroses persones els repugni el patiment del toro a la plaça, un espectacle que, de tota manera, no es pot reduir a l'aspecte del maltractament animal. La prohibició és, a més a més, probablement innecessària. Catalunya només disposa d'una plaça activa - la Monumental de Barcelona-, amb únicament 16 corrides celebrades l'any passat. Només Balears, Astúries i Galícia celebren menys corrides que Catalunya.

La tradició es va morint a poc a poc, amb una accelerada en l'últim

lustre. Això no significa que no sigui una tradició tan catalana com espanyola. La primera corrida a Catalunya data del segle XIV.

Aquesta tradició va ser reconeguda fins i tot ahir al Parlament per partits abolicionistes, com ara ERC, malgrat que això no desmenteix que, rere la defensa dels animals, s'amagui algun aspecte identitari, que s'expressaria en la reivindicació, al mateix temps que es volen prohibir els toros, altres espectacles com els correbous, considerats més catalans o, simplement, amb més rendiment electoral.

Però aquest component identitari no hauria de portar alguns cercles de Madrid a desbarrar amb comparacions que no vénen al cas, com ara equiparar el veto als toros amb les consultes independentistes. En els partits centrals de Catalunya, CiU i PSC, hi ha partidaris i contraris. Per això es va donar llibertat de vot i per això la corrida, encara que ha sonat el primer avís, no s'ha acabat.